

[H. P. Johansen.]

vens Bestemmelser, saa er det lidt store Veksler at trække paa Folks Taalmodighed at sige til dem, at nu kan de begynde forfra igen og stemme om det Spørgsmaal, som for længst er afgjort ved Afstemning. Vi mener altsaa, at § 2 er en Slags Forhalingsparagraf, og derfor kan vi ikke gaa med til den.

Det samme synes vi kan siges om en anden af de Ændringer, som Radikale, Konservative og Venstre har foreslaaet, nemlig den, der gaar ud paa, at et Byraad kan forlange, at et Landdistrikts Indlemmelse skal gøres afhængig af, at andre tilstødende Kommuner ogsaa indlemmes. Vi mener, det kan bevirke, at der vil gaa baade Vinter og Vaar, at der vil gaa en hel Række Aar, før en fornuftig, vel begrundet og paakrævet Indlemmelse kan finde Sted. Naar man tager det Eksempel, som blev nævnt for et Øjeblik siden, Eksemplet fra Odense — det er det, jeg bedst kender —, vil det rimeligvis forme sig saaledes, at der skal nedsættes en hel Række Kommissioner. Der er allerede nedsat en for St. Hans Landdistrikt. Der vil blive nedsat en for Dalum, en for Frue Landsogn, en for Paarup og maaske endnu flere Kommissioner. Som Sagen har udviklet sig der, kan man ganske roligt gaa ud fra, at saaledes vil det forme sig, og man maa regne med, at Indlemmelseskommissioner arbejder meget langsomt — hvis den højtærede Minister for offentlige Arbejder havde været til Stede, vilde han kunne bevidne, at saadanne Kommissioner arbejder langsomt, der gaar undertiden Aar imellem, at de holder deres Møder. Kommissionerne skal samarbejde, for at der kan opnaas et samlet Hele, den ene Kommission skal vente paa den anden, og man vil derfor forstaa, at der maa gaa en Række Aar, før der naas et Resultat. Her er i Virkeligheden alle Muligheder for at forhale og forhindre en fornuftig og i høj Grad paakrævet Indlemmelse.

Hvis man saa vil undersøge, hvordan disse Ændringer bedømmes ude i Befolkningen — jeg tænker her navnlig paa, hvordan de bedømmes de Steder, som har særlig Interesse for Spørgsmaalet i Øjeblikket, der, hvor en Indlemmelse er aktuel, andre Steder er man vel sagtens ikke saa opmærksom paa det Spørgsmaal endnu —, viser det sig, at de bedømmes som Udslag af en Slags politisk Manøvre, der tager Sigte paa et ganske bestemt Omraade, nemlig St. Hans Landdistrikt ved Odense, en Manøvre, som skal tilfredsstille de Konservative og give dem en Hjælp til at hindre

denne Indlemmelse. Jeg skal tillade mig at anføre, hvad en kendt radikal Kommunalmand har skrevet derom i „Fyns Venstreblad“. Han skriver følgende:

„Det er med andre Ord en Indlemmelseslov for St. Hans, der skal udskyde, helst forhindre Indlemmelsen. At Lovforslaget har en politisk Baggrund og er tiltrettelagt ved Kulisseforhandlinger mellem Venstre og Konservative, tvivler ingen om i Landsognet. Det kan ikke bevises. Men Arrangørernes Navne: Stensballe — Christas Møller, turde være Garanti nok“.

Den samme radikale Kommunalmand stiller det Spørgsmaal, hvor mange Gange de skal stemme i Landdistriktet, og han finder, at naar de har opfyldt den gældende Lovs Bestemmelser, er det noget af et Overgreb, at de skal begynde forfra og til at stemme om det Spørgsmaal igen. Det er jo ganske tydeligt, at Opfattelsen er den, at Ændringerne er en Tendenslov, som tager Sigte paa et ganske bestemt Omraade her i Landet.

Men ogsaa „Fyns Tidende“, som jo er Regeringens, Venstres, Hovedorgan paa Fyn, har en Bedømmelse af Ændringerne, som har baade Næb og Klør. Jeg kender ikke Manden, som har skrevet den, men det er sikkert en Venstremand — man plejer jo gerne at henvende sig til sin egen Partipresse; naar man vil have en eller anden Sag belyst. Overskriften er: Et nyt Privilegium? Vedkommende argumenterer særlig mod den samlede Undersøgelse og den samlede Bedømmelse af de omliggende Kommuner, før en Indlemmelse kan ske, og han skriver saa:

„Hvis en saadan Ændring indføres i Loven, er denne praktisk talt ophævet, for saa vidt det angaar Indlemmelser, der ikke er efter en Bykommunes Ønske; thi denne har da i sin Magt at stille saa vidtgaaende Krav om andre Indlemmelser og at forhale Behandlingen af de enkelte Sager saaledes, at en for Bykommunen uvelkommen Indlemmelse bliver „slyttet“ i uoverskuelig Tid.“

Man vil se, at det er akkurat det samme Synspunkt, som vort Parti har gjort gældende, og det er sikkert ikke tilfældigt, naar det er dette fynske Blad, som bringer en saadan Udtalelse. Det er et Udtryk for, at man ogsaa der mener, at det drejer sig om en Tendenslov, som tager Sigte paa en ganske bestemt Kommune.

Se, Ministeriet har jo oplyst overfor os, at Loven har virket tilfredsstillende. Jeg tror ikke, at man skal vente dette af den nye